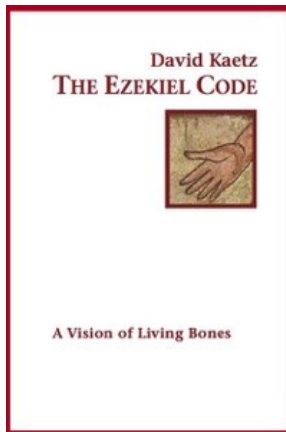

The Ezekiel Code – David Kaetz

“And I will give you a new heart, and I will put a new spirit within you. And I will remove the heart of stone from your flesh and give you a heart of flesh.”

Ezekiel 36:26

Na een intens pijnlijk persoonlijk proces enkele jaren geleden, waarin ik beleefde hoe mijn hart was stukgeschoten en leeggelopen, onherstelbaar beschadigd, schreef ik dit gedicht:

Begraven hart

En zo begraaf ik dan mijn hart
Vertrouw het toe aan moeder aarde
Opdat het ooit tot bloei zal komen
Ooit - voor mij een brug te ver
Rust in vrede

De tekst drong zich in een stroom van tranen een weg naar buiten en schiep verwarring; hoe kon ik leven zonder hart? Dat gaat toch niet? Korte tijd later kreeg ik een nieuw hart. Piepklein. Vervuld van dankbaarheid nam ik het aan.

Weer een aantal jaar later stuitte ik op The Ezekiel Code van David Kaetz. En daarin stond de bovenstaande tekst uit de bijbel, Ezechiël 36:26. Ik geloof niet dat ik eerder zó intens geraakt ben door een boek. Of eigenlijk een boekje, dat aan de binnenkant zo veel groter is dan aan de buitenkant. Daarmee is het voor mij op zichzelf al een symbolische weergave van de mens, die de verbinding met het Goddelijke in zich draagt.

Vier millimeter. Ik heb het nagemeten. De pagina's zijn ietsje groter dan A5. Het dunste boek dat ik ooit gelezen heb, maar het formaat is omgekeerd evenredig aan de inhoud en aan de impact die het op me gehad heeft. Het is een tijd lang mijn bijbel geweest. Als spiegel van een diepgaand persoonlijk proces en als spiegel van de huidige tijd.

De auteur, David Kaetz, is Feldenkraisleraar, musicus, schrijver en ontwikkelaar van de methode “Listening with your whole body”, waarover hij een eveneens aanbevelenswaardig boek heeft geschreven.

Kaetz heeft een groot talent om complexe zaken compact en begrijpelijk te verwoorden, zonder aan diepte te verliezen. Beschrijvend, in een haast poëtische stijl, met een buitengewoon vriendelijke, ontwapenende toonzetting. In heel leesbaar Engels in dit geval.

In *The Ezekiel Code* heeft hij een brug geslagen tussen Jungs werk aan de binnenwereld en dat van Feldenkrais over de organisatie van beweging. Daarbij maakt hij een vertaalslag van originele Hebreeuwse teksten uit het bijbelboek Ezechiël naar verschillende versies in het Engels.

In 48 bladzijden, inclusief schutbladen, introducties, voetnoten en voorwoord brengt hij ons naar een manier van navigeren door het onbekende, zoals Ezechiël ons die aanreikt. En wát een handreiking voor onze tijd, zowel individueel als collectief!

“Navigating the Unknown with Ezekiel”

When we set about the process of integration, no one – not the client and not the practitioner – can possibly know everything there is to know about the field of relationships in which he or she is engaged. We are sailing in the unknown. In these waters, we are better guided by trustfully not knowing than by all that we imagine we know. That, in any case, is how Ezekiel did it.”

“Navigeren door het onbekende met Ezechiël”

Als we aan het integratieproces beginnen, kan niemand - niet de cliënt en niet de behandelaar - alles weten over het veld van relaties waarin hij of zij zich begeeft. We varen in het onbekende. In deze wateren kunnen we ons beter laten leiden door vertrouwen in het niet-weten dan door alles wat we denken te weten. Dat is in ieder geval hoe Ezechiël het deed.”

Aangezien ik niet erg bijbels ben opgevoed, heb ik eerst maar eens het brondocument gelezen dat de schrijver aanhaalt; het boek Ezechiël. God draagt Ezechiël op om profetieën uit te spreken over het volk dat in ballingschap leeft. Kaetz gaat in op dat verhaal; hij verbindt het archetype van Vernieuwing met de leer van Moshe Feldenkrais over de organisatie van ons lichaam door het skelet.

Hij laat zien hoe God Ezechiël opheft tot de profetische staat. De hand van God tilt hem uit boven het normale, waardoor hij visionair wordt en profetieën kan uitspreken. Ezechiël spreekt dus niet uit zichzelf als mens, maar is opgetild in het Goddelijke. Kaetz durft het aan om de vraag te stellen wat dat Goddelijk principe dan eigenlijk is en komt met een verbluffend helder inzicht daarover, dat hij goed onderbouwt: *“He who causes to be.”* Het organiserend principe.

De oprichting van Ezechiël gaat vooraf aan de oprichting van het volk wanneer het opnieuw wordt verbonden met hun Organiserend Principe. Kaetz laat zien hoe ons verticale skelet onze oriëntatie in tijd en ruimte en onze beleving van de zwaartekracht beïnvloedt. *“We zien dingen niet zoals ze zijn, we*

zien dingen zoals wij bewegen." Ieder mens doorloopt het proces van oprichting, omdat we nu eenmaal niet in die toestand geboren worden. Onze verticale toestand drukt zich ook uit in ons taalgebruik. Lichaam en ziel zijn innig aan elkaar verbonden.

Het volk in het boek Ezechiël ondergaat vele louteringen en ontberingen. Wanneer Ezechiël zijn meest relevante profetie uitspreekt, ziet hij in een visioen (in opgetilde staat) het volk in al haar lijden als een veld vol met droge, kale botten. Hoewel we botten in eerste instantie associëren met de dood, is dat niet waar ze hier voor staan. Botten hebben eeuwigheidswaarde. Ze verbranden of vergaan nauwelijks. Ze dragen een kiem van leven in zich.

Kaetz illustreert de ondeelbaarheid van lichaam en ziel op verschillende manieren. In stukken gescheurd worden en weer in elkaar gezet worden is een archetypisch motief dat in verschillende verhalen voorkomt, maar ook in Sjamanistische tradities. Kaetz wijst erop dat het Hebreeuwse woord "etzem" zowel bot als Zelf betekent. Het betekenisveld van dit woord omvat vorm aannemen of in persoon verschijnen, in de werkelijkheid komen.

Botten vertegenwoordigen het Zelf dat materie is geworden. Ze vertegenwoordigen dus het Leven in verbinding met het onsterfelijke Organiserende Principe, of in Jungiaanse termen het Zelf. Omdat we als mensen op twee voeten staan, organiseren we onze botten op een unieke manier. *"Als we staan, zijn we een zelf op een manier die kenmerkend is voor de mensheid."*

God is de enige die níet lijdt en het hele plaatje kan overzien. Hij spreekt Ezechiël aan als mens en vraagt hem of deze botten kunnen leven. Ezechiël erkent de positie van God en dat het in Zijn handen ligt, hij is immers het Organiserend Principe. Dan draagt God hem op tot de botten te spreken om hen tot leven te roepen. Ze herorganiseren zich, de botten komen weer tot elkaar. God geeft hen nieuwe pezen, nieuwe spieren, nieuwe huid. Maar ze ademen nog niet. Met het aanroepen van de adem via de vier windrichtingen vullen de lichamen zich met adem en richten ze zich op. God draagt Ezechiël op naar hun stemmen te luisteren. Ze laten weten hoe afgesneden van het leven ze zijn en zonder hoop. God zegt toe hen uit hun wanhoop en verbanning te verlossen.

Kaetz zegt daarover:

"When brokenness is replaced by wholeness, at that moment, in that sweet spot of connectedness, the feeling of being in exile is replaced by the feeling of being at home in oneself. The holy land is when you feel whole."

"Wanneer gebrokenheid wordt vervangen door heelheid, op dat moment, op die zoete plek van verbondenheid, wordt het gevoel in ballingschap te zijn vervangen door het gevoel thuis te zijn in jezelf. Het heilige land is wanneer je je heel voelt."

De rijke symboliek, de verbinding tussen Jung en Feldenkrais en de betekenislagen die worden aangereikt in dit boek, kunnen door niemand zo helder worden uitgelegd als door David Kaetz zelf. Het is niet eens samen te vatten. Dit boek moet je lezen en beleven.

Wat het voor mij betekent, is het opnieuw tot leven komen na een louteringsproces. Wat er ook in je sterft en hoe afgesneden je ook van het leven voelt, dit verhaal laat zien waar er hoop ligt: In je opnieuw verbinden met je Organiserend Principe, of je dat nu God noemt, Bron, Natuur of iets anders. Het is de basis van ons bestaan, van ons zijn.

Kaetz:

"He who causes to be." is actually the closest grammatical understanding of the tetragrammaton JHWH in Hebrew. It is the verb 'to be,' usually translated as I am what I am. But more plausibly, he who causes to be.

"Hij die het zijn schept" is in feite de grammaticale betekenis die het dichtst in de buurt komt van het tetragrammaton JHWH in het Hebreeuws. Het is het werkwoord 'zijn', meestal vertaald als Ik ben die ik ben. Maar aannemelijker is Hij die het zijn schept.

Vanuit die verbinding komt er Vernieuwing. Je delen worden samengevoegd (heelwording), je krijgt een nieuw hart (het orgaan van verbinding) en er wordt je nieuw leven ingeblazen. De transformatie van trauma is daarmee een spiritueel helingsproces, waarbij je opnieuw verbonden wordt met de bron van je bestaan. Wanneer je je opricht, ben je niet hetzelfde als daarvoor. In Jungiaanse termen is dit het individuatieproces; worden wie je bedoeld was te zijn. Je komt dicht bij het Zelf, het organiserend principe van de psyche, dat in projectie verschijnt als God.

Opmerkelijk in de huidige tijd is, dat we dat niet alleen individueel, maar ook collectief zien gebeuren. Het onnoemlijk leed dat de afscheiding van het levenschenkend principe veroorzaakt, leidt naar een hernieuwde behoefte tot verbinding. Mensen verbinden zich opnieuw met elkaar, de natuur en hun spirituele oorsprong.

Het volk in het boek Ezechiël is verbannen, maar uiteindelijk wekt God de mensen - via zijn profeet - weer tot leven. Kennelijk biedt onze tijd door alle leed en loutering heen een mogelijkheid om collectief te helen door de verbinding met de goddelijke natuur die we zijn kwijtgeraakt, te herstellen. Dat gebeurt niet rechtsreeks door God, maar via mensen die al werken vanuit die verbinding, in dienst van het Organiserend Principe.

Dat is een hoopvol beeld in een voor velen duistere tijd.

<https://feldenkraisresources.com/search?q=kaetz>

<https://www.feldenkraiszentrum.de/product/david-kaetz-ezekiel-code/>

Monique Damen

www.kommacoaching.nl